

мѹ назваше: » Шое дѣтенце, ты нечувство-
» башъ еще онова, кое-то стрѣва майкъ
» ти да пролива сълзы, скамино дѣтен-
» це! ты изгуббашъ баща си преди да го
» запознашъ еще. Волко скръбь минаносѣ таа
» раздѣла! но не мож да та зема на едно
» таквози длаго и трѣдно пѣтѣваніе,
» кое-то е всрѣдъ война-та.»

Слѣдъ това свѣрнасе кзмъ младѣ-
тѣ момѣ и рече: » О! Маргарито! на-
» станѣвамъ та на това, кое-то ми е най
» драгоценно. Бнимавай добрѣ това дѣ-
» те; никоги не го оставай само, даже и
» кога спи; но да видишъ върхѹ мѹ съ та-
» квози бниманіе, като да съму азъ съ-
» ща-та. И когато е добро време то по-
» вѣчъ сутрина, изнасвай го на ризходъ ѹ
» гродниѣтѣ на чистыѣ въздухъ; Пѣй мѹ
» често по нѣкои нѣсны, хоратѣвай мѹ,
» показвай мѹ на очитѣ цѣѣтеца и дрѣги ѹ-
» сладителни нѣща, и никога не го оста-